

Stmívá, nějak náhle se stmívá
marně vzpomínky skrývám stěnou zapomnění,
stejně přijdou a nic je v pravdu nepromění,
jsme si dál tak vzdáleni

Zháším, pocit prázdnoty vzrůstá
i když vím, žeš tu zůstal jsem zas opuštěná
něco říkáš a vůbec nic to neznamená
co nám zbývá, půjdem spát.

Tvé rty líbám, tvou dlaň mám
a půlnoc tmou nás chrání
pak se vzbudím, všechno zas jen studí
zas byl to sen jen přání.

Svítá, slunce málem už pálí,
snad i tobě se zdály ty sny, které já mám,
každý z nás dvou se tajně vrátil ke vzpomínkám,
každý z nás dvou zvlášť a sám.

Býval mráz, mrak slunce zhas a stejně tvá ruka hřála
co z lásky zbývá, mně se dál zdá živá
mně ještě zdá se stálá.

Vstávej, o té lásce mi říkej
a já přijmu to s díkem, všechno vrátí se nám
zas mě líbej, ať na vzpomínky zapomínám
jen těch krásných víc ať mám.